

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 507/2022
18.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Андријашевић, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду СИК 68/2022 од 01.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2022. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Андријашевић, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду СИК 68/2022 од 01.03.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду СИК 68/2022 од 01.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника окривљеног изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Сектора за аналитику, телекомуникације и информационе технолигије, Одељења за аналитику Београд број ../22 од 02.01.2022. године, којим је одбијен захтев за рехабилитацију осуде изречене правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду СПК 426/16 од 31.10.2016. године, којом је АА, због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Данијела Андријашевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 3) КЗ са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан, укине правноснажно решење и предмет врати на поновно одлучивање или га преиначи и констатује да је наступила законска рехабилитација, те да се окривљени има сматрати неосуђиваним лицем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за

доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован, у односу на правноснажно решење Вишег суда у Београду СИК 68/2022 од 01.03.2022. године, док је одлуку првостепеног надлежног органа за одлучивање о законској рехабилитацији Врховни касациони суд сматрао поступком који је претходио судској одлуци.

Наиме, бранилац окривљеног захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 3) КЗ наводећи да је рок за наступање законске рехабилитације истекао дана 31.10.2019. године и у моменту наступања законских услова за рехабилитацију против окривљеног се није водио други кривични поступак нити је учинио ново кривично дело. Околност да се против окривљеног води кривични поступак пред Основним судом у Алексинцу у предмету К 127/21 на основу оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Алексинцу Кто 90/21 од 20.04.2021. године не ствара законску сметњу, јер је законска рехабилитација наступила по сили закона дана 31.10.2019. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним лицима. Ставом 2. тачка 3) истог члана, прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице које је осуђено на новчану казну, казну рада у јавном интересу, одузимања возачке дозволе или казну затвора до шест месеци, у року од три године од дана кад је та казна извршена, застарела или опрштена, не учини ново кривично дело.

Поред испуњења услова из члана 98. став 1. и 2. КЗ прописаних одредбама материјалног закона, одредбама Законика о кривичном поступку је уређен поступак за рехабилитацију. Одредбом члана 570. ЗКП одређено је да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације, надлежни орган из члана 569. овог законика обавити потребна проверавања, а нарочито испитати: 1) да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности; 2) да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Дакле, у смислу наведених законских одредби, законска рехабилитација настаје на основу самог закона, али само ако се у законом предвиђеној процедури, од стране надлежног органа утврди испуњеност услова из члана 98. КЗ. Тај поступак укључује и претходна испитивања у смислу члана 570. ЗКП, па између осталог и утврђивање да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

У конкретном случају из списка предмета произилази да је надлежни орган у поступку одлучивања о законској рехабилитацији осуђеног утврдио да се против окривљеног води кривични поступак пред Основним судом у Алексинцу због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које постоји основана сумња да је учињено 01.09.2019. године односно у оквиру рока од три године од дана када је казна по пресуди Другог основног суда у Београду СПК 426/16 од 31.10.2016. године којом је исти осуђен због кривичног дела из члана 246а

став 1. КЗ на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, извршена (31.10.2016. године) а у вези са чијом осудом је тражено утврђивање законске рехабилитације.

Како је, дакле, надлежни орган у моменту када је одлучивао о захтеву утврдио да се против окривљеног води кривични поступак за ново кривично дело учињено 01.09.2019. године, односно пре истека рока предвиђеног чланом 98. став 2. тачка 3. КЗ за законску рехабилитацију, правилно је применом одредбе члана 570. ЗКП нашао да у овом моменту нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације по наведеној осуди, на који начин није прејудицирана коначна одлука о захтеву за рехабилитацију о коме се може одлучити накнадно у зависности од исхода новог кривичног поступка.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данијеле Андријашевић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић